

Frifjare lycka när
twänne dygdige
hiertan ächta
samman bindas som
skedde när...

Esping, Johannes

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Frijare Lycka

När två ännu dygdige Hjertan Aichta samman bindas
Sont och skedde

^{När}
Befallningzman öfwer Cronones Ladugårdar/ Run-
sala och stoorä Heickilå
Såsom och Wachmestaren
Ehreborne/ Wälbetrodde och Manhaftige

H. ANANDERS

WELSSON Kärp/

Brudgummen:

^{Medh}
Ehreborne/ Gudfruchtige och myckit Dygdertike Jungfru

S. WILHJELMSSON

GÖMÅNERN Hof/

Bruden

Öthi Förnäme och Hederwårde Congratulants närward A. 1687. den 10.
Maii medh Gudh sammanwigdes.

Tryckt Åhr 1687.

En Dag som Aichta Folck sig willia sammanpara
 Så weete wij wäl det så Seder plägar wara/
 På deras Heders Dag Lyckönskningar dem gifwa/
 Af en Deel muntelig / en deel på Papper skrifwa ;
 Det hafwer iagh och tänckt medh några rader göra
 I willien gunstelig dem läsa och så höra :
 Med allwarsamer Styhl iagh måste här framkomma
 Elliest så lände mig thet ej til någon Fronnma.

Ej får iagh drifwa här / hur Venus må regera/
 Och Cupido den Skalck han iages och Tornera /
 Om blinda Kärleken / om Gudinnan Diana
 Om Kyß och Courtalie som aldrig går vhr wana
 Om Daphnis bittra Dödh / som tog sig sielff aff daga
 Och mente Phillis sin den tiensten wäl behaga.
 Om det Galanterie, och then Högfärd nu öfwas
 Af Jungfrur och så Möör / thet heel onödigt pröfwas /
 Der om ej skrifwer tag / ty de blij altijd snäste
 Af andra som iag seer / at de så är vpbäste ;
 At straffa piqver gee / för sin Ståltheet dem håda
 Hwad kommer det mig wid / hur de sig willia Klåda ;
 Man säger lyckwäl det / den käckast sig kan sticka
 Den älskas högt af mig / och är en Hiertans Flicka.
 Nej sådant Lapperij / ej nu må iagh fram föra
 Och komma der medh fram / förtretligt är at höra :
 Ty Her Brudgummen wär / ej sådant måtte tähla
 Han är en ährbar Man som sådant ej wil wåhla ;
 Bruden af Dygdigt Sin / och ett ährbart Gemöte
 Hon skulle blifwa ond / och laggia på mig böte
 Som sådant Lapperij fram satt i skriften tånna
 Bee mig och thet med skåal till Wargstugan fort rånna.
 Men om den Lust och Frögd i Aichta stånd månd wara /
 När två i HERRans Rampn sig Gudelig samman para /
 Det skal iag tala om det skolen i så höra.
 Och sedan til ett Slut der på lyckönskan göra.
 Men först iagh tala will / om det iag och försarit
 Fast iag i all min daar ej nånsin giffter warit
 Hur illa då går när den ena moth den andra
 Bittida och så sent / sins mellan kåbbla / klandra /
 Alt kommer der vtaff / när de gå frja / gillia
 Det intet skeer så just / effter Gudz Bud och Willia.
 Ty skeer det som man seer Denigheet det wåller
 En fort den andras Feel förbrår och före håller :

När

När och en Fattigh är / den andre Rikker Skidner /
 Dher sällan wäl går til man offta sådant roner.
 Den ene slumrig är / den andre girubuker /
 Den mycket Rik och niugg / den andra swartesuker;
 Den ena fyller sigh / men den eij geer til bästa/
 Den sawallrar lüger bras / hoos Grammen sin och Nästa.
 Den ene fruchtar Gudh / den andra swär och knärrar
 Den ene Lustig är / den andra twär och märrar;
 Den ena Okyst är / den andra mähta Blödigh/
 Den som en fränmat går / och lesver öfwerflödig /
 Den ena rätt och slätt / Högfärdigt den sigh kläder/
 Jagh meer eij säja wil / then fins som der om qwäder.
 Jagh tiger här medh tyft / om annat wil iagh Glamma/
 Och om den Dydiga som får den Dygdesamma;
 Jagh hafwer och förspordt hwad Glädie dee män hafwa
 Som i Kärleek och Frögd / sampt Endrächthet leswa;
 Jagh war en städz / och säg ett Paar så samman bodde
 Der Gudzfruchtan och Dyd / sampt Kärleek wärte / groddes
 Dhe älska så hwar ann / iagh aldrig sedt des Ljke /
 Jag troor de lesde här rät som i Himmelrike:
 Hwad den ene wille haa / det wille och den andra/
 Det war ett lustigt Taal / eij the på något klandras;
 Twå Hiertan war man ett twå Siälur samman fundna
 Medh wänligt Swar och Taal / Lycklig til ett hopybundna/
 Des Titell hwar Dagz Namn alt heet mitt lilla Hierta /
 Min Wählroo Hielp och Stöd / min Lust i Sorg och Smärta /
 Min täcka Wän och Wjff / min Lillia och min Chrona /
 Min glädie / Dufwa reen / min Gris / min Huswudbona
 Min Ängel / Hierteorn / min Dgnelust / min blomma /
 Min hiertans Frögd och Lust / min puppa och min Fromma /
 Så tänckt iagh wid mig sielf the hafwa alt wäll Leeta
 En stück wil iagh och haa / så wil och så iagh heeta.
 Jagh frägar honom til hur de så kunde leswa
 Föruthan Kijff och Splijt? Han mände mig swar gifwa;
 Kom see twå Dragare / om the hwar andra swjka
 Och wrängas wrida sigh / sampt vthaff Wägen wjka /
 Om then går Wägen fram / den andra går til baka;
 Der medh de trötta sig och så hwar ann försaka;
 Men när dhe jempt och wäl sin börda samman draga/
 Och fölltas wackert äth / effter hwar an sigh laga /
 Då går det rätt och wäl / at dhe och Målet hinna /
 Der dhe förtientan Löön för Omaket sit finna.
 Så är medh Lichta ständ / när twå sigh samman para /
 Om tråtor Kijff och splijt dee willia qwitte wara /
 Så mått de jempt och wäll draga det Ständes Bårda /
 Af wänligt Gemöth / hwar annan älska / wörda;
 Men gör dhe intet det / om dhe swjka hwar andra
 Och som sigh intet bör / vppå hwar annan klandra /
 Så går det illa til / när hwar mot ann sigh sätter /
 At wara då Ogiffit är Tusend gånger bätter /
 Her Brudgum **ADERS RORP** / den ena med den andra
 Betyga säja mig hur redligen I wandra

medh

Med twänne Makar Ehr som I med wor bebunden
 I Lustig Kärleek Keen/ Gudzfruchtan städze funnen:
 Glädie och så Sorg i hafwen wäll bepröfwat/
 Twå gånger Döden har Ehr Käraste beröfwat:
 I hafwen och så lärdt/ at gifwa Drottinnan Ahra/
 Förnuftigt hoos hemr bodt/ som Paulus monde lära:
 Nu hafwer HERren Gudh/ för dhe twå äro döda
 En Maka gifwit Ehr/ en Tröst i Sorg och Möda/
 ELIZABETHA HOF en Jungfru wård berömmas/
 Som och för Dygden sin/ all Lofford wård kan dömnas.
 Exempel vthaf Tucht och Dygd sig self hon wäisar/
 Therfore hwar och en som henne känner/ prissar/
 Den offras Eder nu/ den gifz ehr för en Gafwa
 Derför I HERren Gudh billigt må stadigt lofwa/
 Til Husfru Wän och Wiiff/ til Hielp och egit Hierta/
 Til Mählroo Hielp och Stöd/ til Tröst i Sorg och Smärta/
 Den som kan ställa sig mot Eder altijdh Trogen/
 Och i Huuslyflor sin/ wäl finnes redebogen.
 Så til den högste Gudh/ min Bön och nu må lända/
 Han wille Eder Twå/ Wälsignelse sin sända
 Af höga Himblen sin/ at I med Lust och Gamman
 I Kärleek Enigheet Ehr daer sitta tilsamman!
 Att I med Nöye Frögd/ som Gudz Anglar må trifwas/
 Och nu som altijdh för vthaf Gudz Anda drifwas;
 Gudh signe Eder som i Dag hwar annan gifwit
 Eht Hierta Liff och Blod ombytt hwars annars blifwit/
 Wälsigne Edert Huus/ wälsigne Eder Handel
 Wälsigne Eder Kårg/ Ehr Naring och Ehr Wandel/
 At I som ähra Dygd/ Gudzfruchtan haft i Minne
 Eht högsta Nöye sidst salig i Himmel finne!!!

Wälment i Pennan fattat af Contrahenternes Tienstskyldige

JOH. ESPING. Suderman.

